

Com veiérem i sentírem...

El Ple Municipal

Començà la sessió el senyor Llobet, com a alcalde president de l'Ajuntament, cedint la paraula al Secretari, que llegí l'Acta de la sessió anterior. No es poden llegir els precís i preguntes de l'anterior sessió perquè no troben els papers, aprovant-se per unanimitat l'Acta sense els esmentats precís i preguntes. Aquest era el primer punt a tractar.

Aprovaren una petició d'aplaçament dels préstecs que la Caixa de Sabadell té fets a l'Ajuntament de tres i sis milions respectivament i els préstec de la Caixa de Pensions per valor de deu milions. No en diuen prés-

tecs, en diuen operacions de tesoreria. Estan tots d'acord en aplaçar els pagaments.

Urbanització i Obres

S'entra seguidament als apartats de la Comissió d'Urbanització i Obres. Aproven el Projecte d'Urbanització del sector del Pla Parcial de Roger de Flor, a instància de COVASA, que afecta els carrers García Morato, Pius XIIè. Menéndez i Pelayo i el tram est de la calçada pluvial. Tractaren que s'ha de fer un estudi detallat relatiu a la zona formada entre els carrers Avinguda Sant Es-

teve, Quevedo, Pinyol i Orient a rel d'una petició del senyor Francesc Riera i Ganduxer. S'aprova fer l'estudi i exposar-lo durant un mes. Es refereixen a la pavimentació —que en diuen projectes d'urbanització— dels carrers Uruguai, Argentina i Ruiz de Al- da. Un punt que havia estat proposat en la sessió plenària del sis de juny passat pel senyor Joaquim Oliveras, s'aprova, modificant-se així les altures màximes d'edificació. Ara per sobre de la línia reguladora de l'alçada no podran sobrepassar ni xemeneies, ni àtics, ni altres coses semblants. El senyor Vacca va intervenir dient que aquest acord entri a ser ferm a partir de demà mateix per totes les peticions que entrin a registre.

Es suspengueren totes les llicències d'obres de la zona entre la línia de la via del tren —de França— fins als límits de Les Franqueses i la Roca i entre el carrer Josep Umbert i Avinguda Francesc Ribas. Afecten els plans parcials de la Font Verda, del N.O. de l'Hospital, de l'Est i el tros que no tenen pla parcial. Es suspenen totes les edificacions d'aquesta zona, i només es concedirà llicència als que tinguin qualificació de solar i sòl urbà. S'encarrega als tècnics que facin un estudi del carrer Xile, Nicaragua, Ramiro Ledesma, General Sanjurjo, secció Filipines Passatge Torreta, Costa Rica i Lluís Vives. —S'ha de fer notar que parlaven de carrers de Granollers.

Tot això quedava aprovat i s'entrava als temes que afectaven a la Comissió de Governació.

Governació

Parlaren de la formació de la plantilla orgànica de funcionaris tècnics i quadres anexas. La veritat és que ho aprovaren, però no entenguérem què volien dir amb tot allò.

Concediren una pensió gracioble als senyors Joan Borràs, Josep M. Ruera i Aureli Font de sis mil pessetes mensuals pels mèrits contrets com a professors de l'Escola Municipal del Treball i de l'Escola de Música respectivament.

Volien vendre 215 metres quadrats que els sobraven a la Font Verda al preu de 372.518 pessetes. Un altre terreny del camí Torras i Bages al preu de 222.684 pessetes, i encara els sobrava un altre terreny entre els carrers Camprodon i Torreta. Tot això no ho aprovaren perquè el Sr. Serratusell manifestà que l'Ajuntament sempre compra car i ven a baix preu. A més sobre el primer terreny digué el Sr. de Riquer que avui s'havia presentat un senyor com a propietari del mateix. El senyor Llobet no volgué que se'n parlés en públic i digué que si hi havia dubte ja en parlarien una altra estona. És que allà només hi estaven per aprovar!

S'acceptà que a partir de l'u de novembre l'ordenança municipal, senyor Daniel Duran Paniagua cobri un pensió gracioble de quatre mil pessetes, acceptant-li la baixa en el servei, ratificant un acord pres per la Comissió Municipal Permanent del 26 d'octubre.

S'aprova la compra a Raife de dos nous cotxes per a la policia al preu de 971.830 pessetes, i abonant els dos vells pel preu de 206.500 pessetes. Els vehicles en qüestió eren dos Seats 131 amb motor diesel.

S'adjudiquen terrenys a l'Associació de Propietaris de la Urbanització de Finsobe per

ve de 1.ª pàgina

EL DRAMA MUNICIPAL

Composició visual de l'últim Ple

llers ens donaven el perfil. Per un costat donaven la cara a l'alcalde i l'altre al públic.

L'espai dels funcionaris estava arran de terra i quedaven un xic entotats en referència als consellers. S'hi trobaven el senyor de Riquer, que estava d'esquena al poble i al seu costat dret hi havia el senyor Casanovas. Aquests parlaven sempre en castellà.

El tercer espai era el reservat al públic, l'assistència era lliure i gratuïta. En començar la sessió devien trobar-s'hi unes vint-i-vuit persones. El seu llenguatge era el silenci respectuós.

La disposició d'aquesta Sala d'Actes predisposava —sense ganes de ferir ningú— a trobar-hi una representació pública d'una gestió. De la manera que va anar podríem dir que els de dalt actuaven com si a baix no hi hagués ningú. En començar la sessió no saludaren, ni tampoc hi hagué cap comiat. Però, en canvi, notaven la seva presència evitant tota polèmica. Quan a qualsevol punt s'hi presentava alguna objecció tot seguit es deixava per parlar-ne en un altre moment en el que no hi hagués la presència física dels espectadors. Tot estava estudiat —per no dir assajat—. Donava la impressió que, fins i tot, quan algú d'ells mostrava la seva disconformitat ja ho sabien d'entrada. L'acció donava una sensació encatronada, on no hi havia lloc per a cap sorpresa. Samblava com si aquell acte fos la clàusula inevitablement obligatòria per la qual s'havia de passar per donar validesa a la seva gestió.

Silencis, aprovacions, lectura dels apartats,... formava part del guió. Evidentment el consistori n'eren els actors i els funcionaris els apuntadors, amb un doble sentit. Donaven el peu per poder fer les solemnes aprovacions i la d'apuntar —deixar constància escrita— del desenvolupament d'aquella acció.

La marxa era ràpida, un xic forçada. El Pressupost Municipal que gairebé arriba als tres-cents milions, incloent-hi tots els comentaris, no hi estigueren ni cinc minuts per aprovar-lo. Les cares eren llargues. No hi vam veure —en cap moment— ni el més petit somriure. El ritme el portava el propi Alcalde que anava dirigint aquell mecanisme rígid, ofegat i esmorteït, tan diferent del que ha de ser la vida dinàmica i conflictiva d'un municipi.